

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan srečer, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ograke dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četr leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četr leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četr leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuto deželo toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanila tiska enkrat, po 10 h, če se tiska dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvole frankovati. Rokopisi se ne vracajo. — Uredništvo in upravljanje je v Knafliovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstr., upravljanje pa v pritličju. — Upravljanju naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Uredništva telefon št. 34.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Posamezne številke po 10 h.

Upravljanja telefon št. 85.

Volilno gibanje na Štajerskem.

Volilni sedež v Slovenjem Gradcu.

Shoda se je udeležilo okoli 400 ljudi, med temi več kot 350 kmetov. Shodu je predsedoval gosp. Fran Verdnik iz Meže, podpredsednik sta bila izvoljena gosp. Uran iz Arlice in Kočenc iz Ljubnega, zapisnikar pa je bil gosp. Peister iz Sv. Miklavža. — Predsednik pozdravi navzoče zborovalce in jih pozove, da predlagajo moža domačina, ki bodo kmetovalec in katoliškega prepričanja, kandidatom za državni zbor. Nato so po vrsti izstopili možje iz okrajev Gornjograd, Marnberg, Arvež, Šoštanj in Slovenjgradič ter enoglasno predlagali za kandidata gosp. Vinko Ježovnika, posestnika iz Velenja. Gosp. Podlesnik, posestnik iz Ribnica, ki je stavil predlog v imenu marmberških zborovalcev, je pri tej priliki v znenih besedah pozval zborovalce k enotnemu postopanju pri volitvi ter slikal g. Ježovnika kot moža, na katerega se sme staviti vse zaupanje. Ko se je dal predlog končno na glasovanje in je bil enoglasno sprejet (navzočih 3 duhovnikov pri tem seveda ne štejemo), zaoril je po dvo-rani gromoviti živio in zahtevalo se je, da se gosp. Ježovnik takoj predstavi kot kandidat. — Gosp. Ježovnik se nato zahvalil za skazano mu zaupanje, zatrjuje, da ni kandidiral pod nobenim pogojem, dasiravno je bil radi tega že od raznih strani naprošen, — da pa — ker je res govorila ljudska volja — sprejme kandidaturo in naj pride čez njega potem kar si že hoče. Gosp. Ježovnik opomni, da ga bodo časniki radi tega blatili, da ga bodo imenovali liberalci in brezverca, — ali on ostane klub vsemu temu mož, kakršnega so ga poznali do sedaj, — namesto veren katoličan in trden značaj. G. Ježovnik omeni dalje, da praznih fraz ne ljubi in sedaj vsled tega ne dela nikakih ob-

ljub, kaj bode v slučaju izvolitve vse dosegel v državnem zboru, — a zagotavlja volilce, da se bode skazal vrednega izkazanega mu zaupanja in da bode za to zastavil v državnem zboru vse svoje moči. Svoj govor konča g. Ježovnik s krepkim živio na njega Veličanstvo cesarju — Nato nastopi kot govornik g. dr. Stiker iz Celja. On omeni, da si letos prvkrat ljudstvo samo izbira kandidate, med tem ko so dosedaj določili kandidate gospodje v Mariboru sami in je te kandidate moralo ljudstvo potem kar na komando voliti. G. doktor zborovalcem častita k srečni določbi kandidata in zatrjuje, da bode tega kandidata podpirala tudi Narodna stranka, ker si ga je ljudstvo samo izbral. Za g. dr. Stikerjem nastopi kot govornik g. dr. Božič iz Celja. Ta govor spriča, da državnemu poslancu ni potreba samo znanja dela na polju temveč da mora imeti poslanec tudi „v glavi“. Tak mož pa je gotovo g. Ježovnik. — G. Ježovnik ima veliko posestvo in je delal od mladih nog na polju; on tedaj razume, kje kmeta čevelj žuli, zadosti. Da ga ima gosp. Ježovnik tudi „v glavi“, kaže dejstvo, da je ta gospod v tolikih zastopstvih, kjer že dolgo let prav pridno in uspešno deluje. — Obema govoroma je sledilo burno odobravanje. Razen omenjenih večjih govorov je bilo še nekaj manjših, kateri pa so bili kolikor toliko le zavrnite na neslane opazke navzočih 2 župnikov. — Župnik Pečnik je namreč opomnil, da ne gre, da se je poslanca Robiča popoloma preziralo in da je takozvana „neodvisnost“ nekaj nemogočega, ker bode poslanec odvisen a i od Mari-bora ali od Celja. — Župniku se je odgovorilo, — da se delovanje profesorja Robiča popolnoma pripozna, — da pa ni nikakor prav, da je kmetska zveza izbacnila kratkomalo Robiča iz volilnega okraja Maribor desni breg ter tam postavila kandidatom kmeta Sišeka. Kako pride ljudstvo našega okraja do tega, da naj voli moža, katerega niti ne

pozna . . . Tudi „neodvisnost“ se je župniku Pečniku pojasnila. — Župnik Krohne je hotel zabavljati čez narodno stranko in je trdil, da je bila pri ustanovnem shodu te stranke, ki se baje rekrutira iz samih učiteljev, deviza „dol s klerikalizmom.“ Župnik Krohne, ki je bil sicer s Pečnikom vred jako razburjen, je dobil seveda v odgovor, da laže, in ko je še rekrel, da bode na to že v „Slov. Gospodarju“ odgovoril, nastal je v dvorani šum, — med katerim sta župnika izginila. — Ker je bil dnevni red itak že končan, je nato predsednik ta velopomembni shod zaključil. — Toliko o shodu. Priporočiti pa še moramo, da so pristaši kmetske zveze na vse mogoče agitirali proti nam, trgali so lepake, — — — da celo iz gostilne v „Narodnem domu“ so sili ljudi domov in lagali, da pridejo na shod sami učitelji, liberalci in hlapec . . . Radovedni smo sedaj samo še, kaj so stuhtali po dokončanem shodu v nemški Jolovi gostilni, — kjer so baje cele pole papirja popisali. —

* * *

Odporni zoper vikarja Goriška v Celju.

Vikar Gorišek, znani konsumar, je vzbudil med Slovenci v Celju in okolici tolik odpor zaradi svojega hujskanja, da utegne stvar imeti velike posledice. Pretekli torek so bili kmetje zaradi hujskanja zoper kandidata neodvisnih kmetov Robleka tako razjarjeni, da so uprizorili demonstracijo, ki je bila po poročilu samega „Slovenca“ hujša nego ob času češkega obiska. Gorišek je osebno letel na policijo, da bi s to policijo strahoval njemu nepokorne kmete, seveda mu policija ni sledila. Razburjenost je bila tolikšna, da je bilo treba le z mezinem migniti in bi zažvenketale pri belem dnevu šipe celjske opatije. Veleglednega kmetskega kandidata Robleka je Gorišek naravnost nečuveno žalil. Ker je Roblek nekoliko bolehen, zlasti ker ga je potrla smrt edinega sinčka, se mu je rogal Gorišek pred

vsemi kmeti, da državni zbor ni bolnišnica. Ta nesramnost katoliškega duhovnika se mora kaznovati. Roblekova rodbina je ena najpobožnejših in je cerkvi darovala tisoče in tisoče. Ker pa Roblek ni postavil za kandidata Gorišek, se dela zoper njega s tako nesramnimi sredstvi. Utegnemo doživeti v Celju, če se bode stvar nadaljevala, kak čudež, kako malo Rimanje. Mnoge slovenske rodbine iz Celja in okolice so že izjavile, da nočejo imeti nikake skupnosti in zveze s cerkvijo, katere duhovnik je Gorišek, ki je sposoben vsakega dejanja, tudi vsakega hudočestva, da le doseže uspeh za klerikalno vladočljost. Hoče se nabirati v Celju in okolici ter celi Savinski dolini podpis za prošnjo na škofo, naj tega petelina takoj prestavi na drugo faro in se namerava podati k škofu v ti zadevi posebna deputacija. Gorišek je pravi križ za celjsko faro. Ščuva uslužbence soper njih gospodarje (slučaj Schöff), hujška zakske žene zoper može, piše nesramne članke v „Slov. Gospodarju“, katere si drzno javno s svojim imenom podpisati (glej številko z dne 14. t. m.), podpihnuje uradnike, da bi zlorabljali službo zoper službdajalce, rabi redarje okoliške občine za agitatorje svojih hujskajočih shodov. K vsemu mu daje potuhlo opat Ogradi. Dokler bode Gorišek vikar v Celju, ne bode miru med prebivalstvom in mi sveto prisezamo, da bodemo tega človeka zgreda iz Celja spravili, če njega prevzivenost knezoškof Napotnik, kateremu celjski Slovenci v ti zadevi pridejo z zaupanjem nasproti, ga ne bi odpravil sam iz Celja. Tega rušitelja mira, rodbinske sreče in družabne sporazumnosti nočemo videti več niti 14 dni v Celju, ali pa izvamo posledice!

Več celjskih Slovencev.

* * *

Dr. Povalej na delu.

Po celjskem okraju se aranžira že vsestransko vohunstvo zaradi prihodnjih volitev. Klerikali imajo v vsa-

kem uradu, v vsaki trgovini, pri vsakem gostilniškem omiziju svoje vohune. Podkupljene imajo razne agente. Za dr. Povaleja kot finančnega komisarja je že na delu neki podrejen uradnik, ki bode odredil baš sedaj pri županstvih revizije, da bode vplival na župane in tajnike pri sestavitvi imenikov in razdelitvi volilnih listkov. V zvezni trgovini v Celju imajo vohuna Schöffa, enakega pri nekem brivcu in baje tudi v zvezni knjigoveznici, tako da vede o vseh tiskovinah, predno izidejo. Občinski tajnik v Žalcu, Zupan, in v Gotovljah, Goršek, ter baje celo neki višji nego občinski tajnik v celjskem okraju so „pridobljeni“, enako baje nekateri uslužbenci celjske okoliške občine, kakor tudi občine okolice Št. Jur ob južni železnici. Vikar Gorišek z denarjem kar trosi, informira ga dr. Pegan. Potrebno je, da se vse to pravočasno izve. Možje volilci, župani in svetovalci, pazite, da ne boste ogoljufani od lastnih ljudi. Somišljenci, pozor!

Deželni zbori.

Gradec, 21. marca. Posl. Roš je utemeljeval svoj predlog za ustanovitev trsnice in sadne drevesnice v Laškem trgu. Predlog se je izročil deželnemu kulturnemu odseku.

Trški občini v Planini se je dovolilo 1000 K podpore in 6000 K brezobrestnega posojila za napravo vodovoda; v isti namen se je dovolilo občini Kapele pri Brežicah 8000 K brezobrestnega posojila. — Posl. dr. Ploj je poročal v imenu finančnega odseka glede nadaljnega posojila 30.000 K za razširjenje bolnišnice v Radgoni, kar se je tudi sklenilo. Potem je prišlo na vrsto poročilo finančnega odseka glede ureditve službenega razmerja, delklad in pokojnini deželnim uradnikom in učiteljem na deželnih zavodih v istem razmerju, kakor so se uredile ravnomor platre državnim uradnikom. Do pokojnine imajo pravico po 35. letu službe. Regulacija stopi v veljavo s

LISTEK.

Gospodarski moment v svetovni politiki.

(Dalej.)

Kar se tiče Azije, so bile v zadnjih desetletjih zlasti Kitajska in nji sosednje države torišče osvojevalnim težnjam vseh kolonialnih držav. Ko se je Francija, dasi s težkimi žrtvami, polastiila l. 1885. Anama in Tonkinga, kateri državi ste bili preje vsaj po imenu pod nadvlado Kitajske, je postala od leta 1894 zlasti Koreja, ki je bila preje v enakem razmerju s Kitajsko kakor navedeni dve državi, preporna točka med raznimi državami, katerim se je sedaj pridružila tudi Japonska.

Upor Korejev proti tujem, sploh, zlasti pa proti japonskim trgovcem, ki so nastopali kakor gospodarji te dežele, je imel za posledico kitajsko-japonsko vojno v imenovanem letu, ki je končala s tem, da je bila Kitajska premagana, da je priznala popolno neodvisnost Koreje,

odstopila Japanski Formozo in plačala znatno vojno odškodnino.

Veliki japonski uspehi so izvali ljunbosumnost evropskih velesil, zlasti Rusije, ki ste si ji pridružili tudi Nemčija in Francija; te države so skušale pri mirovnih pogajanjih v Simonosekiju (meseca aprila 1895.) spraviti Japansko ob sadove znage in jo tudi prisili, priznati v deželah, ki jih je odstopila Kitajska, politiko „otvorjenih vrat“ to je priznati enakopravnost vseh držav glede trgovine in industrije.

Istočasno so evropske kolonialne sile razdelile Kitajsko, kakor preje že Afriko, v interesne sfere; pri tej razdelitvi so prevzete v dejansko vojaško in administrativno posest: Rusija Mandžurijo s polotokom Lia-tong, Nemčija Kiačav, Anglija pa

često versko čustvo domačinov žaleče postopanje misijonarjev raznih krščanskih veroizpovedan in sest je povzročilo l. 1900. znano boksarsko vstajo proti tujem in tujem prijaznim domačinom, ki jo je mogla udušiti samo mednarodna intervencijska armada, ki so jo sestavile vse v Pekingu zastopane evropske sile, kakor tudi Severnoameriške združene države in Japonska.

Okupacija Mandžurije po Rusiji je povzročila l. 1904. rusko-japonsko vojno, ki je končala s tem, da se je moral Rusija umakniti za svoje prejšnje meje, da je odstopila južni del otoka Sahalina Japanski in dovolila, da so Japonci anektirali del Mandžurije. A vkljub izjavam in medsebojnim zagotovilom vseh interesovanih držav, da bodo izvajala v svojih interesi sferah in v pokrajinh, okupiranih po njih samo začasno, politiko „otvorjenih vrat“, ostane vendarle Kitajska ognjišče vseh sporov med njimi in skoro gotovo je, da prej ali slej na daljinem vztoku zopet izbruhnila nova interesna vojna.

Kar se tiče Amerike, so evropske države prisiljene vsled velike moći, ki jo v zadnjih desetletjih razvija

severoameriška Unija, respektirati teritorialno posest raznih srednje in južnoameriških držav, dasi je že marsikatera evropska kolonialna država že dovolj često hlepela po njihovi posesti. Severnoameriška Unija je že takorekoč uresničila takozvano Monroe-doktrino, ki ku'minra v geslu: „Amerika Američanom!“ in ki se je zdela za časa nje proklamacije (l. 1823.) kot utopija. Da, še več! Unija je vstopila v vrsto kolonialnih držav in to vsled vojne s Špansko (l. 1898.), ki jo je povzročila njena pohlepnost po Kubi, tako bogati po tobaku in sladkornih plantažah, in stremljenje, si pridobiti v varstvo svojih trgovinskih interesov tal v vzhodnji Aziji. S tem, da si je osvojila Filipine in več otokov v Polineziji, se je pridružila kolonialnim državam. Vkljub temu niso spori Evrope z ameriškimi državami ničesar redkega. Vseameriški kongres, ki je bil l. 1906. meseca septembra v Rio de Janeiru, je Monroe-doktrino razširil s takozvano Drago-doktrino v toliko, da tvori vojna med kako evropsko in ameriško državo „casum foederis“ za vse ameriške države. Zato se nahajajo marsikaterje južno-

(Konec prih.)

1. aprilom t. l. ter bo prvo leto provzročila že deli nad 46.000 K preko proračuna. — Deželni fondi so znašali v začetku leta 1905 15,710.645 K, ob koncu leta pa le 14,113.015 K. Računski zaključki so se odobrili, nakar se je pričela proračunska debata. Posl. dr. Hraščevič je kritikoval kmetijsko družbo, ki dobiva letne podpore 13.000 K ter bi vsled tege moralu ustavnljati podružnice povsod, kjer so potrebne. Toda družba dela na Spodnjem Štajerskem ravno narobe, tako da imajo Slovenci več kot dovolj povoda se pritoževati nad družbo. — Nato se je seja prekinila ter se nadaljevala zvečer. Posl. baron Rokitanski je odgovarjal dr. Hraščeviču, češ, da se je ravnik ustanovilo pet slovenskih podružnic. — Seja se je nadaljevala pozno v noč. Politični odsek je odklonil v volilno dolžnost.

Praga, 21. marca. Na razpravi je bilo poročilo komisije za nagon do Ogrske. Znana resolucija v tej stvari je bila sprejeta enoglasno, nakar se je začelo razpravljati o deželnem proračunu.

Nagodbena pogajanja.

Dunaj, 21. marca. V zadnji konferenci se je določilo, da se nagodbena pogajanja nadaljujejo v drugi polovici meseca aprila na Dunaju.

Budapest, 21. marca. Glavno trgovinskega ministra Kossutha piše, da se je neznatno sporazumljeno doseglo le glede delitve užitnine, dočim se glede železnic ni doseglo sporazumljene. Ogrska vlada pa tudi stoji nepremično na stališču, da je dolgotrajna nagodba nemogoča.

Ker avstrijska vlada noče dovoliti nikakih koncesij glede železniških tarifov, dokazuje, da se Avstrija že sedaj pripravlja na gospodarski boj z Ogrsko.

Kmetski punti na Rumunskem.

Cernovice, 21. marca. Židovski beguni pripovedujejo, da so kmetje samo iz mesta Ickana odpeljali 300 voz, naloženih z naplenjenim židovskim blagom. Tudi so umorili več Židov. V Bardujenu so se vojaki gostili s puntarji ob naropanih zalogah.

Bukareš, 21. marca. V Jaszavar je prišlo nad 2000 kmetov, ki so oropali židovske trgovine. V kleteh židovskih gostilničarjev so izpustili pijačo iz vseh posod. Po vseh vseh požigajo puntarji židovske hiše. Nad okrajem Moldava je proglašeno obsedno stanje. — Snoči so napadli kmetje mejno mesto Mihale. Židovski prebivalci so zbežali v Seret. Vse vasi in grašinska posestva v okraju so oropana. — V Cucutenu, kjer živi mnogo Ogrov, je bil krvav spopad med romunskimi kmeti in Ogrji. Širje Ogrji so bili ubiti, 30 pa je bilo ranjenih. V Vasturu so se kmetje lotili vojaštva, ki je streljalo ter ubilo dva kmeta. V Bivolaru so kmetje ujeli državnega pravdnika.

Strahovalci dveh kron.

Zgodovinska povest.

(Dalej.)

Na samem, sredi prostorne ravnine, je stal velik, že razpadel vodnjak, oddaljen nekaj streljajev od Famaguste. Pred vojno so tu ustavljali kmetje svojo živino, kadar so jognali na semenj v mesto. Sedaj je bil zapuščen, saj je bilo mesto oblegano, Turki pa so imeli v svojem taboru dovolj vode.

Srečno in neovirano sta dospela Kržan in Tomo do vodnjaka. Iz bližnjega turškega tabora so jima svetile na šotorih viseče luči, da sta mogla natanko razločiti vsakega človeka v enako stvar. Svoja konja sta bila zapustila že poprej. Privezala sta jih ob drevo in se po trebuhih priplazila do vodnjaka.

Sredi vodnjaka je vhod v podzemski rov, ki vodi v mesto. Tako velik je neki in podzidan, da gre lahko več ljudi po njem kar včrtic, tudi svetilke so pripravljene pri vhodu.

Tako je Tomo izpopolnil, kar je bil že spotoma obširno in natančno

V Stanci pa so oropali in opustili posestvo pravosodnega ministra Grecian.

V Botošanu je bila pravca bitka med kmeti in vojaštvom. Pet kmetov je bilo ustreljenih, devet pa ranjenih. Podpolkovnika Herescu je zadel kamen v obraz ter ga hudo ranil. Tudi več vojakov je ranjenih. V mestu so nastanili že en polk vojaštva, tudi po vseh okoliških vseh so nameščeni vojaki. Glavni blagajnik finančnega oddelka v Botošanu je brzojavil finančnemu ministru, da je državni zaklad v nevarnosti, ker se na vojake nivedi zanascati.

Bukareš, 21. marca. Uradno se razglasja: „Vesti po časopisih o kmečkih nemirih so pretirane. Vsled vladnih odredb se je ohranil red (?). Po mestih vlada mir, le po nekaterih moldavskih vseh so se izgredi ponovili, vendar se je že napravil red.“

Ločitev cerkve od države na Francoskem.

Pariz, 21. marca. V zbornici je predlagal posl. Jaurès, naj se izvoli komisija 22 članov, da preide zaplenjene spise papeževega nuncija Montagninija glede njihovega političnega pomena. — Minister Pičon je dokazoval, da je papežev postopek proti francoski ustavi, ker si svoji nekako jurisdikcijo nad francoskimi katoliki. Francija ne more dovoliti, da bi tuje pod diplomatičnim varstvom organiziral zaroto. Posl. Ribot je pobijal Jaurèsov predlog, nakar je izjavil ministrski predsednik Clementeau, da vlada nima nikakega povoda, varovati zarotnika Montagninija le zato, ker je duhovnik. — Jaurèsov predlog je bil sprejet s 370 glasovi proti 164 glasovom.

Boji v Centralni Ameriki.

London, 21. marca. Združene salvadorske in honduraške čete so Nikaragvanci po tridnevni bitki popolnoma uničili. Na obe strateh je mrtvih in ranjenih 1100. Bila je to najbolj kravava bitka, ki se je spominjajo v Centralni Ameriki. Nikaragviška vojska se pomika proti hondurski prestolnici. Zedinjene države so pomnožile svoje vojne brodovje v Centralni Ameriki, tudi Anglija je odpolnila svojo vojno križarko, da brani angleške interese.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 22. marca.

— **Shod v Št. Petru.** Od Pivke se nam piše: V „Slovenčevem“ poročilu o šentpeterskem shodu „kmetiske zvezze“, kakor jo imenuje vestni poročevalc, kar mrzoli samih laži, ter je celo poročilo skrajno pristransko sestavljeno. Namen mojih vrstic, dotednim lažem oporekat, udeleženci shoda naj sami sodijo, namenil sem se le v kratko popisati, kako se je

razložil svojemu gospodarju, med tem pa je pričvrstil dobro vrv ob vodnjak in je potem previdno ob tej z mnogimi vozli in klini opremljeni vrvi splezal v vodnjak.

Z napeto pozornostjo je Kržan gledal v vodnjak za Tomom, dasi v temi ni mogel ničesar razločiti. Slišal pa je naenkrat kresanje in koj na to se je nekaj zasvetilo.

— Gospod, pridite za meno, je zeklical Tomo iz globine in s svetilko posvetil iz rova.

Kržan se je v hipu vzpel čez ozidje vodnjakovo in splezal po vrvi. Kmalu je bil v rovu, kjer ga je s svetilko v roki sprejel Tomo, ves iz sebe samega veselja nad svojim uspehom.

Sla sta po rovu, ki je bil s kamnjem podzidan ali podprt s trdnimi kratkimi hldi. Poznalo se je, da je tu hodilo že mnogo ljudi. V primernih razdaljah so visele na zidu svetilke, pripravljene za vse slučaje. Piratje so imeli vse dobro pripravljeno za svoje tihotapstvo.

Proti koncu se je rov razširil in se končal v velikem niskem prostoru, ki pa je bil popolnoma prazen, kar

„Slovenčevemu“ poročevalcu godilo v klerikalni trdujavi v — Št. Peter. Še pred začetkom shoda je par možem začel raziskati svojo politično modrost, a fantek jo je skupil, od pripomisti kmetov je slišal take, da je kar ob besedo prišel ter v tla gledal. Pri več možkih je poskušal srečo, hujkal ter prigovarjal navzdrž, naj gredo domov, da saj ne bodo shoda tudi, a povod mu je izpodletelo. Ko pa se je svedelo, da je poročevalc „Slovenca“, prileplil mu je backe, katerim so se gotovo sline edile po sladki planinski travi, v sladki nadi, da bo Krek in pa država vse to poskrbel in plačala. Povedal je tudi, da ga je „S. L. S.“ postavila kandidatom in da se ni sam silil. Stranka je takoreč zahtevala, da prevzame on ta mandat. Revez. Kolika žrtev! Rekel je tudi: „Saj vi meni naredite čisto majhno uslugo, če me volite. Kar na listek bodete zapisali: Dr. Janez Krek, pa je. Jaz bom potem moral veliko delati za vas in velike bodo moje protiusluge.“ Za počet? Zaletel se je še, po starini vadi v „kanclijo“ in davke, pa amen shodu. Zdaj pa so domač „gospod“ komandirali: „Zdaj vzdignite vsi roke in izjavite s častno besedo, da boste dne 14. maja volili gospoda dr. J. Kreka.“ Roke so se dvignile. Gospod so zavili trikrat „živio“ in backi tudi tako. Pa konec. Nekemu poslušaču je baje slabo postal, ko je poslušal vse te pametne oblike. Morali so ga odpeljati iz dvorane in ga močiti z vodo. Cudno, da se ni vsem poslušalcem tako zgodilo. Imeti morajo gotovo dobre želodce, ali jih je pa dansi puter in sladka trava tako pokrepčala.

— **Dr. Janez Evangelist Krek** je prišel dne 10. t. m. v Domžale farbat ovčice, katerih je ondoti beneficij Bernik nagnal do 150 v župnišče. Sicer ni ta shod vreden besede, bil je tako strašno klavern. Sami hinavci, ti so molčali — gospodje so pa farbali. Ko je bil predstavljen dr. Krek kot kandidat, se je opravičil najpreje, ker je nekoliko zamudil. Deljal je nekako takole: „Malo sem zamudil, pa to nič ne de.“ Krek si je gotovo mislil: „Saj ste samo ponizni backi, česa bo še dovolj, da vas malo potegnem.“ No, potem je klobasal kot kak godec na svatbi. Menda je sam sebi verjel, da se ženi. Govoril je tako čudno, da so mu celo backi smejali. Pravil je, da prihaja kot srušač v Domžale. Kako „špasno“. Škoda, da ni bilo žensk navzdrž. Morebiti bi se ga kaka dekla res usmilila, če bi jo učil, kako na Danskem puter delajo. Kaj je vse potuhal, ta Krek. „Kranjski puter smrdi“, tako je reklo. Skrbel bode, kot državni poslanec, da se hlevi popravijo, gnojnica odvodi, da dobe hlaci in dekle čedno oblike; morda dobe celo kake ekstra rokavice. — No, potem je klobasal, kaj je vse takim poročilom je: Namen posvečuje sredstva. — In potem beremo v „resnicoljubnem“ „Slovencu“ bobneče dopise, koliko stot, včasih pa kar tisoč volilcev je bilo na tem ali onem shodu. Kdor pozna pa lažnjivost „Slovenčevih“ poročevalcev, ve tako, da so taka poročila naravnost od začetka do konca zlagana. Deviza vsem takim poročilom je: Namen posvečuje sredstva. — In edini namen vseh teh poročil je, sugerirati vsem katoliškim omahljivcem in onim, ki ne poznajo taktike ultraklerikalcev — nekak strah in nekako misel namreč: Vrnilimo se, prestopimo v klerikalni tabor; kaj bo, kaj bo, vsa Slovenija bo kmalu že tam. — Mi pa, ki poznamo to takto klerikalcev, se posmehujemo vsem takim poročilom. Veliko smeha sta povzročili po deželi poročili v „Slovencu“ o zadnjih dveh shodih v „Unionu“. Tu se kar igra „Slovenec“ s tisočaki. Ali čudno! Ako je „katališka“ ideja v istini tako mogočno prodrla že tako v širne mase, da hodi na shode, ki se priejajo v Ljub-

ljani — tedaj v oni Ljubljani, kjer si „klerikalna stranka“ ne upa postaviti niti lastnih kandidatov za občinski zastop — kar tisoče in tisoče volilcev, dovoljujemo si le vprašati one mogočneže: Zakaj si ne upate nastopiti javno, zakaj ne vabite brez razlike strank vse volilce. Kadar storite to, potem boste verjeli vašim besedam. Dokler pa tega ne storite, tridmo in tridli boste vedno, da ste navadni poulični kričači. — Ves uspeh, ki ste ga dosegli na Slovenskem v političnem oziru med vernim slovenskim ljudstvom, ste dosegli edino s zlorabljanjem človeškega najsvetjšega čuta, z zlorabljanjem vere in verskih svetosti. — Dobro veste, da je naše ljudstvo v resnični verno, in ravno to vernost zlorablja na najostudnejši način. A nasledki te zlorabe že poganjajo svoje korenine. Sejete veter, a želi bodete vihar. — Čim hujši je sedaj terorizem, s katerim tlačite narod, tem hujši bo odpor. O tem vas lahko pouči svetovna povestnica.

— **Dva volilna shoda** priredi v nedeljo in pondeljek „Gospodarsko in politično društvo za Motrantsko.“ V nedeljo se vrši shod v hrenoviški občini v gostilni „Pri Dilcah“, v pondeljek pa v Senožečah na dvorišču pred tovarno. Začetek vselej ob treh uri popoldne. Ker sta ta shoda velike važnosti, je pričakovati, da se ga udeleže neodvisni napredni Notranjci v kar največjem številu.

— **V Kamnu na Krasu** je bil v nedeljo jako dobro obiskan shod narodnonapredne stranke. „Slovenec“ se nekako posmehuje temu res impozantnemu shodu. Naj raje pogleda v notranjost komenske cerkve in opazil bo na Marijinem olтарju tolje klasično slovenščino: „Altar Bratoušine svetiga in neomadežnega Serca Marje.“ In take reje naj nas zastopajo v državnem zboru!?

— **300 „zavednih odločnih volilcev“** je običajno na vsakem zakotnem shodu klerikalne stranke, in to v takih krajih, kjer niti toliko volilcev ni. Dozdeve se nam, da ima dotični stavec, ki stavi pri „Slovencu“ rubriko „volilni boj“, pri posameznih poročilih o volilnem gibanju edino to nalogu, da ustavi v dotično poročilo samo drugo ime in stvar je zrela za tisek. — O „sveta farbarija“.

— **Štefan Primožič**, bivši vodja gluhonemnice, sedaj nadučitelj v Dobrempolju, prodaja svoje modrost na farovških shodih po Dolenskem in pripomore svojega kolega vitezza „podrte peči“ raznim backom in baculam. Sicer ne vemo, ali pripomore svojega kolega le s političnega stališča ali tudi z gospodarskega. Menimo, da je mož bolj izuren na političnem polju. Štefan! Štefan! V farovžih se tudi dobro živi.

— **„Al' veste, kdo je Bakumin?“** Kdor cenjenih bralcev „Slovenca“ ne ve, naj le vpraša „resnega kandidata“ pasarja Kregarja.

je Toma tako presenetilo, da je obstal, kakor okamenel.

— Pa ne, da me je punca nalačala, se je izvilo iz njegovih prsi. Rekla mi je prav natančno, da ima kralj Gjačič tu svoje zaklade.

— Saj je mogoče, da jih je imel, se je smejal Kržan, a odnesel jih je še pravočasno. Pomisli vendor, da bi Turki lahko prišli v ta rov. Gjačič je pameten mož in je svoje zaklade spravil drugod.

— Jaz sem se pa že tako veselil, da najdeva tukaj cele vreči zlata in srebra, je ves potrije jeoljal Tomo. Razočaranje njegovo je bilo tako veliko, da ga je jeza popolnoma prevezla in se je začel kričati rotiti, da bo vse svoje življenje pregnal pirate, dokler ne bo zadnji uničen. Kržan se je tej onemogli jezi svojega sluge prav od srca smejal.

Tedaj pa se je naenkrat v temnem osadju podzemskoga prostora dvignila visoka senca in počil je samokres. Tik mimo Kržana je zaščigala krogla. Tomo se je bil nenačnega streha tako ustrail, da mu je padla svetilka in rok. V temnem prostoru je zavladala temna.

Ne da bi kaj pomislila, sta Kržan in Tomo instinkтивno skočila nazaj proti vhodu, odkoder sta prišla v ta podzemski prostor. Ker sta bila že bližu stene, sta tipaje iskala odprtino v rov. Kaj bodeta potem storila, jima ni bilo še jasno. Prvi se je bil pripazil v odprtino Tomo in za njim je prišel tja tudi Kržan.

Kdo je ustretil? To je bilo vprašanje, ki Kržanu ni delalo skrbi. Brez dvoma kak pirat, ki se je po svojih opravkih tod mudil in ki ga je Tomo vpitje prebudilo iz spanja.

Težje je bilo vprašanje, kaj bi kazalo zdej storiti. Nazaj po rovu bi bila Kržan in Tomo pač lahko šla, a na to še mislila nista, ker je bilo Kržanu na tem, da pride za vsako ceno v mesto.

Po dolgem ugibanju sta se vendar zedinila, kako poskusita, priti nazaj v podzemsko skladislo in od tam v mesto. Poiskala sta nekaj tistih svetilk, ki so v rovu visele ob zidu. Eno je vzel Tomo. Imel je nalogo, ugači in jo držati na svojem meču nad seboj, sam pa se plaziti po tleh nazaj v podzemsko dvorano. Kržan je ra-

čunal, da si pirat ne upa užgati svetilke, v temi pa da ne najde izhoda.

— Če bo zagledal luč, bo vedel kje je rov in pojde gotovo vanj. Najbrž bo zopet ustrelil, saj mu drugega ne kaže, a ker bo mislil, da imaš ti svetilko v rokah, bo ustrelil previšoko. Tedaj ugasni svetilko in zakriči. Jaz se bom plazil kakih dvajset korakov pred teboj in čim pride pirat mimo mene, ga zgrabim za noge in ga poderem. Si li razum

On Vam bo natančno razložil njegov program, kajti on je pristek Bakuniću. Vsaj s tem mori ljudi po gostinstvih.

Zapisujemo! "Slovenec" piše, da je imel Žitnik na zadnjem shodu v Blokah na Notranjskem 300 volilcev, seveda bloških. Na dan volitve si bo videlo, koliko glasov bo dobil ta katoliški kandidat na Blokah. Kako verodostojna so Žitnikova poročila o njegovih shodih, dokazuje, da gre komaj 30 ljudi v tisto sobo, v kateri je dr. Žitnika poslušalo "300 volilcev". Ne bi škodovalo, če bi se Žitnik nekoliko manj lagal!

Dr. Povalej — značaj! Še ni tako dolgo, ko je vedeni "kandidat," finančni komisar dr. Povalej, pri nekem klerikalnem volilnem shodu bil postavljen na zrak. Ta čas je dr. Povalej zapretil s pestni in v sveti svoji jazi kričal: "Le počakajte, vi farji, to se vam bo vračalo pri prihodnjih volitvah!" — A kaj smo doživali? Ravno tisti, nad farji tolikanj ogorčeni Povalej, je pri zaupnem shodu "Kmetska zveze" dne 19. marca t. l. v Celju le-tem zlezel pod plašč ter kapitaliral pred generalom Kočičem. Emfatično je kričal: "Jaz sem veren katoličan, jaz priznavam vaš program; volite mene!" — In res, "Kmetska zveza" je povzdignila dičnega Povaleja na svoj ščit! Vsa čast in priznanje takemu — značaju...

Sv. Kriz pri Litiji: Gospod Anton Turk je imenovan nadučiteljem.

Na drugi mestni deški ljudski šoli v Ljubljani je imenovan učiteljem g. Anton Arko, sedaj učitelj v Sent Vidu nad Ljubljano.

Na tretjo mestno deško ljudsko šolo v Ljubljani je imenovan gosp. Andrej Rape, učitelj v Smledniku.

Služba sluge na ljubljanskem učiteljišču se je oddala Antonu Dolencu, podčastniku v Celju.

V Mekinjah pri Kamniku se je ustanovila enorazrednica. Novo šolsko poslopje pa se ima tako zgraditi, da bo imelo prostore za bodočo dvorazrednico. Enaka dvorazrednica se je ustanovila tudi v Stranjah.

Imenovanje in volitev. Za krajnega šolskega nadzornika za šolo v Karteljevem in za predsednika kraj. šolskega sveta v Mirni peči je imenovan iz izvoljen g. nadučitelj Karel Plik.

Imenovanje. Deželni sanitetni nadzornik dr. Emil pl. Celebrini je imenovan za namestniškega svetnika in dež. sanitetnega referenta pri namestništvu v Trstu.

Iz pisarn slovenskega gledališča. Jutri (za ložo par) gostuje drugič v sezoni dična slovenska umetnica, gospa Irma Polakova, v Buchbinderjevi burki "On in nje-gova sestra". Gospa Polakova poje več vložk. — V ponedeljek sta dve predstavi na korist dramskemu osobju, in sicer popoldne (za lože

bi se izvil iz Kržanovih rok, ki so se ga oklepale, da se ni mogel geniti).

Tomo, hitro k meni, je za-kričal Kržan, ki je moral napenjati vse moči, da se mu ni izvil iz rok srdo braneči se pirat.

V naglici je vkresal Tomo luč in prihikel svojemu gospodarju na pomoč. Bil je prav zadnji čas, da je prišel, kajti Kržan je vzil svojim telesnim močem že začel omagovati. Piratu ni bil kos. Tomo pa je postavil svetilko na stran in se kakor volk zagnal na pirata. Vojeval se je Tomo načeloma in iz globokega prepirčanja samo po kmetskem običaju. V tem slučaju je zgrabil pirata za vrat in ga tako stisnil, da je veliki mož kar v hipo izgubil zavest in izpustil Kržana, ki je težko sopeč, ves opraskan in krav vstal z vlažnih tal.

Ker nista imela vrvi, je Kržan s svojim pasom zavezal piratu roke, s Tomovim pasom pa noge in predno se je jetnik še zavedel, je že ležal v prostorni podzemski dvorani na tleh. Poleg njega je sedel z mečem v roki Tomo in pazil nanj, kakor da ima pred seboj Gajačičev zaklad. Kržan pa je raziskoval po prostorni dvorani, kje da je izhod in se je na tistem jevil, da ga ni mogel najti.

(Dalej prih.)

nepar) ljudska igra "Revček Andrejček", sveder (za ložo par), pa izvirna noviteta "Na smrt obsojan", drama v treh dejanjih s epilogom, spisal Fr. Ks. Maško. — Sezona se zaključi v torek (za ložo nepar) s Čajkovskega opero "Pi-kova dame".

Slovenska gledališča. Včeraj sveder se je po preteklu več let zopet pela slovenska opera v enem dejanju "Ksenija" od V. Parme. Da je bila z velikim navdušenjem sprejeta se ni čuditi, ker so bile vse vloge v rokah mojstrov, poleg tega so se pa vsi solisti vidno potrudili, da s tem izrazijo svoje veliko spoštovanje pri-ljubljenemu kapelniku g. Benišku. Meniha Aleksija je pel g. Reznov, da si ga bolje nemoremo mislit! V svojih dveh velikih arijah se je iskal kot pravi junaški tenor, za kar ga je občinstvo koncem opere burno pozdravljalo. Prav tako lepo je pel viteza tudi g. Oufednik, samo, da je bil v igri nekoliko nekreten. Gospa Skalova je bila lična Ksenija, katare je s svojim ljubkim glaskom stala na strani gdč. Prochazkova kot Tatyana. Zbor bi bil lahko boljši. Koncem opere je občinstvo opetovano poklical slavljenca, gosp. Beniška, ter mu vsaj s tem izkazalo svoje priznanje, katero mu mora pač vsakdo priznati. G. Benišek je duša slovenske operе. Kakor ostane telo breduše mrtvo, tudi če ima če tako dobre ude, prav tako bi bila mrtva slovenska opera letos, ko ima tako izborne soliste, ako bi kapelnik površno opravljal svoje delo. Koliko dela ima gosp. Benišek letos za seboj, ko smo imeli skoraj vsakih 14 dni vestno naštudirano novo opero! Seveda se nekateri izpodtikajo nad tem in onim, češ, da so že to in ono v boljši obliki slišali; prav — priznamo. Vendar gotovo je, da bi g. Benišek vsako opero podal v mojstrsko dovršeni obliki, aki bi moral v celi seziji spraviti na deske samo eno opero ali kvedljemu dve. Vendar dvomimo, aki bi se potem njegova slava razširila po celi Sloveniji. G. Benišek je pač za delo, pa je sam zase premalo zavzet. — Za "Ksenijo" so bili na programu "Glumači" od R. Leoncavalla, ki se pa zopet niso mogli uprizoriti, ker je g. Ranek obolel. Namesto napovedane opere se je pele Mascagnijeva opera "Cavalleria rusticana", z istim uspehom kot pri reprizah.

P. K.
Družbe sv. Cirila in Metoda velikonočne razglednice, ki kažejo slovensko oblečeni štručajoči deklici, so došle v ljubljansko Ivan Bonacovo trgovino. Krásne, da se lahko merijo z vsakim drugim umetnim proizvodom, naj vam bodo, Slovenci, za vaš velikonočna voščila in v spomin velikonočnega razveseljevanja naše mladine. — Ne več na družbo, nego edino le na bukvarno Ivan Bonac v Ljubljani pa pišete po-nje.

Kranjska podružnica avstrijskega pomožnega društva za bolne na pijučih. Letošnji redni občni zbor vrši se v soboto, 6. aprila ob 1/2.6. zvečer v mestni dvorani. Dnevnih red: 1) Poročilo odbora in sicer a) predsednika, b) glavnega tajnika, c) blagajnika. 2) Poročilo revizorjev odbora. 4) Volitev dveh revizorjev blagajne. 5) Samostojni predlogi članov.

Elizabetna otroška bolnica. Jutri, v soboto, dne 23. t. m. bo popoldne ob 3. uri glavno zborovanje "Društva za vzdrževanje Elizabetne otroške bolnice". Zborovanje bo v občinski dvorani na rotovu.

Podpora za vodovodne zgradbe. Dogaja se večkrat, da prisojijo občine za podporo za vodovodne zgradbe, ki so se izvršile brez vedenosti c. kr. poljedelskega ministra. Ker pa določa § 5. zakona z dne 30. junija 1884 drž. zak. št. 116, da morajo biti projekti in proračuni za podjetja, za katera se prosi podporo iz melijoracijskega zaklada, izdelani sporazumno z vido in da more imeti vlastna pravico, primerno vplivati na napredovanje podjetja, je c. kr. poljedelsko ministrstvo prisiljeno, proužje, ki se vložje za podporo še le po pričetem ali celo dovršenem delu, zavrniti. Posledica tega pa je tudi, da se takim podjetjem tudi deželna podpora ne more nakloniti, ker obstoji sklep deželnega zborna, da se morejo iz deželnih sredstev podpirati samo take naprave, ki so bile od države in dežele odobrene. Treba je torej, da se občine in korporacije, ki računajo na državno ali deželno podporo, obrnejo vselej, že predno začnejo izvrševati kak projekt, na politično oblastvo ali deželni odbor s prošnjo, da se pregledajo načrti in proračuni po c. kr. oziroma deželnih tehnikih.

Ustreliti ga je hotel. Med kočarjevim sinom Francem Trčkom iz Loga in posestnikovim sinom Alojzijem Vrhovcem iz Dragomera v ljubljanski okolici je nastal prepir, v katerem je Trček udaril s polenom Vrhovca po rami in ga lahko poškodoval, nato pa letel domov po puško dvocevko in bi bil nasprotnika

gotovo ustrelil, da mu nista oče in mati izvila orodja in rok in mu je rasnila ob kamen.

Bastiljski večer v Ep-ščem bo 26. t. m. ob 7. uri sveder v televadnici meščanske šole. Spored: 1. J. Mager: "Potovanje okolo sveta". Poljudno poudano s 50 skop-tiskimi slikami združeno predavanje. 2. A. Romih-Schmidinger: "O dekliki vragi."

Iz Borovnice se nam poroča: Danes, dne 21. marca, približno okoli polu ene popoldne, je začelo goreti v pridišču dvojnega Majaronovega kompozitorja. Sevarozahodni veter je bil tako silovit, da je bil v tem hipec veo obsežni kozolec v ognju. Predno je prišla že rešilna pomoč, vnela sta se že bližnja Suhadolnikova kozolec in pogorelo do tal. V vseh teh kozolecih je bilo shranjeno skoraj vse obilo kmetsko orodje, velika zaloga mrvje, mlatilni stroji itd., ki je postal v dobrì tetri ure vse žrtev ognja. Suhadolnik je še slasti občutljivo prisadet s tem, da mu je zgorelo za kakih 7—8 tisoč kron v kozolcu zloženih žaganic, ki niso bile zavarovane. Če tudi je prihitev tukajšnja požarna bramača takoj na pomoč, pohvalno omeniti je tudi vrlih gasilcev iz Vrda, vendar je bila izkušena vsaka misel na rešitev gorelic objektov. Edina naloga gasilcev je bila lokalizirati ogenj, kar se jim je po trudopalem delu tudi posrečilo. Ogenj je bil grozovit, kakšnega ne pomnijo najstarejši ljudje in v veliki nevarnosti je bila že šola, cerkev in sponh vsa vas. Kako da je nastal ogenj, se še ne ve; prejko po ne-predvidnosti poslov ali po otrocih.

Občinski odbor v Spodnji Idriji z veseljem pozdravlja kandidaturo g. Jana Grudna za državni zbor in izraža svoje popolno zaupanje. Spod. Idrija, dne 18. marca 1907.

Odbor.

Iz Zagorja ob Savi. V nedeljo, dne 24. marca t. l. prirede za-gorski diletantje dramatično predstavo "Cigani", malomestna šaloigra v treh dejanjih v prostorih gospoda R. Michelčič v Zagorju.

Voljni shod v Slovenjem Gradcu. "Slovenski Gospodar" je pisal: "Mi kmetje ne gremo na Jožefovo na shod, — če pa že kdo pride v "Narodni dom", prišel bode radi postrežbe." Čudov in resnici, kako se sedaj naenkrat trgojo za postrežbo v "Narodnem domu". Na dan sv. Jožeta je prišlo v "Narodni dom" "radi postrežbe" toliko kmetov, da so bili gostilniški prostori naravnost natlačeni, — a več so ljudi niti prostora ni moglo dobiti . . . Je spodeleto, kaj ne?

Voz s starim železjem se je zvrnil v Storoh pri Celju na delavca Koširja in Stora. Oba so hudo ranjena prepeljali v celjsko bolnišnico.

Umrl je v Puntigamu pri Gradcu pivarnar K. Mathes, ki je imel svoječasno pivovarno in gostilno "pri Kroni" v Celju.

Umrl je v Gradcu dvorni svetnik pl. Fladung star 90 let. Služboval je vedno na Kranjskem, in sicer kot namestnik državnega pravdnika in okrajinu sodnik v Novem mestu in kot okrajinu glavar v Kočevju ter kot vladni svetnik v Ljubljani.

Deželna zveza za promet tujev se je ustanovila na Goriško-Gradščanskem. Predsednik je deželni poslanec odvetnik dr. Treo. **Vlomili** so dosedaj še neznani tatovi dne 15. t. m. v stolno župnišče v Celovcu, pokradli 131 K denarja in srebrno, pozlačeno, kanonsko ovratno verižico s križem, na katerem je bil na zadnji strani napis "Kaiser Josef II.", vredno 100 K.

Obesil se je v Trstu 67letni Vincenc Gazzetta iz Padove. Gazzetta je 13. avgusta lanskega leta svojega zeta Skočirja v jezi zabdel, ker je grdo delal z njegovo hčerjo. Prišel je vsled tega pred potrošnike, kjer je bil pa oproščen. Od takratje bil Gazzetta ves izpremenjen, ogibal se je ljudi, dokler se ni žalostno končal.

Nenavadno bogat lov na sardelle je letos v Kvarneru. Ves Kvarner mrgoli takoreč teh ribic. Dan na dan nalagajo ribiči svoje ladje z bogatim plenom. Ribiči v Cirkvenici, Selcah in pri Sv. Jakobu so v dveh nočeh našli nad 5000 metrskih stotov sardel ter že ne vedo kam ž njimi. Ribbi trg na Reki je tako preobložen s sardelami, da jih prodajajo kg po 10 do 14 h. Cožčiti že sploh nočejo več loviti sardel ter jih množine po 4000 do 5000 kg zopet pomečejo iz mrež v morje.

Obratno gibanje v Ljubljani. Meseča svečana so priglavili, ozir. faktično pričeli izvrševati svoj obrt sledovi obrtniki: Anton Karbl v Cerkvenih ulicah 21, obrt plakatovanja; Stefan Rovšek, trgovino z živili in žganjem v zaprtih posodah; Ernest Nagy pl. Tokay, urarski obrt v Florijanskih ulicah 3; tvrdka Hitel & Kosina na Bregu št. 20, devljarski obrt; Leonardo Galante na Rimski

cesti št. 11, pripravljanje in prodajo pelinov in izdelovanje likerjev; Pavla Kosmačeva, prodajo likil na Kongresnem trgu št. 15; Karol Mirtič, pekarski obrt na Rimski cesti 1; Marija Uštarjeva, prodajo jajc in kretnine na Vodnikovem trgu; Ivana Mayerjeva, branjarijo, malo trgovino s specijalkim blagom ter prodajo vina v zaprtih posodah in spiritu v Komenskega ulicah št. 34; Ivan Turkovič, devljarski obrt v Linhartovih ulicah 5; Marija Žitnikova, trgovino z mešanim blagom na Starem trgu 13; Ettore Busatta, trgovino z pre-mogom in drvmi na Marije Terezije cesti 11; Anton Schmid, misarski obrt na Poljanski cesti 67; Franc Blaž, akcidenčno tiskarno na Sv. Jakoba trgu 6. — Odglasili, ozirno faktično opustili pa so svoj obrt: Ivan K. Worm, trgovino z gumijevimi izdelki itd. na Mestnem trgu 9; Marija Herzegova, trgovino z devljim na Starem trgu 9; Marija Hirschnova, malo trgovino z vinom, Ulice na grad 5; Marija Jenkova, branjarijo na Martinovi cesti; Leopoldina Pöcknova, trgovino z vinom, pivom in sodovico na Marije Terezije cesti 11.

Tetovirana lepotica Miss Carry v lokalni prejšnje Škuške trgovine Pred Škofov vzbuja obilno zanimanja med občinstvom. Je pa tudi vredna, da si jo gre vsakdo ogledat, ker je tetoviranje njene telesne pravljestrško delo. Ker je Miss Carry le še malo časa na pogled, naj si jo vsakdo ogleda, ki je še ni videl. Za odrasle moške so predstave zvezcer od 7. do 9. ure.

Stanovanja meri. Minoli teden je prišel k neki stranki okoli 40 let star gospod, ki je govoril nemško in rekel, da je poverjen v svrhu zvišanja plače, da premeri stanovanje. Ko je končal svoje delo, se je poslovil in odšel. Ko se je stranka potem pri dotičnem uradu o zadevi informovala, niso tam ničesar vedeli o tem. Ker se ne ve, kaj neznanec s tem namerava, naj se ga, ako se še kje pojavi, izroči policiji, ki bode zagotoviti rešitev.

Delavško gibanje. Včeraj se je odpeljalo z južnega kolodvora v Ameriko 100 Hrvatov, 15 Slovencev in 25 Črnogorcev. V Heb je šlo 190, v Inomost 100, v Scheibbs 70, v Bad-Gastein 30, v Kočevje pa 70 Hrvatov. Na Dunaj se je odpeljalo 90 Lahov.

Izgubljene in najdenje reči. Tovariška delavka Kristina Tönigova je izgubila za 28 K kolkov po 2 in 10 vinarjev, tri pa po 4 K. — Ga. Franciška Lekanova je izgubila de-narnico, v kateri je imela okoli 4 K denarja. — Gdč. Marija Megličeva je našla v zlatu okovan zob. — Najdeni so bili v franciškanski cerkvi rmeni čižni. — Neka dama je izgubila zlato brož z dvema opalom, vredna 20 K. — V franciškanski cerkvi je izgubila delavka v tobačni tovarni Karolina Breceljnikova bankovke za 10 K.

Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 10. do 16. marca 1907. Število novorjenčev 14 (= 19 35 %), mrtvorjenčev 3, umrlih 19 (= 26 34 %), med njimi je umrl za tifuzom 1, za vratico 1, za jetiko 1, vsled mrtvoudu 1, za različnimi boleznimi 15. Med njimi je bilo tujcev 6 (= 31 57 %), iz zavoda 13 (= 68 42

Poslano*

poročevalcem o prireditvi Gregorčevega vočera v Škofiji Leku.
Natečaja prirediti v napravo Gre
gorčeve slike, ni potreba. Slikar Merčop je napravil sliko, katera je dobro pogodenja. Imam jo na skladu in sem jo tudi inseriral.

Slav. čitalnici sem jo dal po posredovanju gđd. Dolenčeve na razpolago — pa nihče prišel po nju!

Toliko v pojasnilo, da se ne bode, tolmačilo, da je ta slika kaka kari-katura.

Jernej Bahovec v Ljubljani.

* Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Umrli so v Ljubljani.

Dne 17. marca: Alojzij Lenček, mag. posložni uradnik, 24 let, Zaloška cesta štev. 11, Abscesas, trigidi.

Dne 18. marca: Jakob Modrijan, c. kr. major v p., 60 let, Resiljeva cesta 3, Arteriosclerosis. — Valentina Francenkovič, živilja, 23 let, Šv. Petra cesta 62, Abs intest. penton. — Katarina Sciotomaro, gostinja, 73 let, Kladske ulice 20, ostarelost.

Dne 19. marca: Mar. Verbovnik, služkinja, 62 l., Pred 8.00 16, Arteriosclerosis — Peter Seagnetto, zidar, 81 let, Radeckega cesta 11, plučnica. — Serenra Popper, upravitelj hič, 1 in pol mes., Dunajska cesta 15, Bronchitis capillar. — Viktor Babšek, posestnika sin 2. 1, Karlovska zemlja 49 jetika.

Borzna poročila.

Ljubljanska

Kreditna banka v Ljubljani.

Uradni kurz dun. borze 21. marca 1907.

Nedeljski kurz:

	Denar	Blag
5% kronska renta	98.55	28.75
5% srebrna renta	99.95	100.15
5% avstr. kronska renta	98.65	98.85
5% slatka	116.50	116.70
5% ekska kronska renta	94.40	94.60
5% zlata	112.40	112.60
5% posojilo del. Kranjske	98.50	99.50
5% posojilo mesta Split	104.50	101.60
5% Zadar	99.85	100.85
5% bos.-herc. železniško posojilo 1902.	99.45	100.45
5% dežka dež. banke k. s.	99.75	100.75
5% zast. pisma gal. del. hipotetike banke	99.20	99.70
5% pešt. kom. k. o. z	100—	100.80
10% pr.	105.80	106.80
5% zast. pisma Innerst. hranilnice	100—	101—
5% zast. pisma ogr. cent. dež. hranilnice	100—	100.50
5% z. pis. ogr. hip. ban.	100—	100.20
5% obč. lokalnih žel. ležaj. d. dr.	100—	101—
5% obč. češke ind. banke	100—	101—
5% prior. lok. telez. Trst.	99.90	98.75
5% prior. dolenskih žel.	304.50	306.60
5% prior. juž. žel. kup. 1/4,	99.50	100.60
5% avstr. pos. za tel. p. o.	150.75	152.75
5% zdrav.	265—	267—
5% od 1. 1860/1.	149.15	51.15
5% od 1. 1864	268—	278—
5% Železna	272.5	282.75
5% z. Ž. Ž.	249—	258.50
5% srbske ž. Ž. Ž.	97—	106.50
5% turške	184.25	185.25
5% Žel. Ž.	217.0	23.70
5% Žel. Ž.	432—	448—
5% Žel. Ž.	80—	90—
5% Žel. Ž.	85—	96—
5% Žel. Ž.	56—	61.70
5% Žel. Ž.	45.75	47.75
5% Žel. Ž.	26.75	28.75
5% Žel. Ž.	56—	60—
5% Žel. Ž.	84.50	90.50
5% Žel. Ž.	482—	492—
5% Žel. Ž.	145.75	146.75
5% Žel. Ž.	670.25	671.25
5% Žel. Ž.	1766—	1775—
5% Žel. Ž.	678.75	679.50
5% Žel. Ž.	801—	802—
5% Žel. Ž.	841.75	842—
5% Žel. Ž.	729—	730—
5% Žel. Ž.	603.50	604.60
5% Žel. Ž.	8563—	25.73—
5% Žel. Ž.	157—	56.8—
5% Žel. Ž.	275—	279—
5% Žel. Ž.	551—	553—
5% Žel. Ž.	130—	134—
5% Žel. Ž.	11.36	11.40
5% Žel. Ž.	19.13	19.16
5% Žel. Ž.	28.64	28.62
5% Žel. Ž.	24.10	24.15
5% Žel. Ž.	17.88	18—
5% Žel. Ž.	26.40	26.65
5% Žel. Ž.	252—	253—
5% Žel. Ž.	4.44	5.63

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 21. marca 1907.

Termin:

Pčenica na april	50 kg K	7.70
5% oktober	50	8.05
5% april	50	8.67
5% maj	50	5.29
5% junij	50	5.43
Oves na april	50	7.80

Efektiv:

5—10 višje.

Meteorološko poročilo.

Vreme nad morjem 04-05. Izvajajoči uradnik: Dr. Frančišek Štrat.

Meseč	Čas	Stanje	Temperatura	Vetrenje	Nebes
marec	9. av.	741.7	41	sr. svah.	del. oblač.
marec	7. maj	745.8	-12	sl. svahod	jasno
marec	2. junij	742.0	100	p. m. jasna	del. oblač.

Srednja včerajšnja temperatura: -5.1° normalne: 4.6°. Padavina v mm 0.0.

Spretna

Šivilja in učenka

so takoj sprejeti. 788-1

Wolfsove ulice 5, II. nadst.

III nadst.

briški pomočnik

dobi kondicijo pri Fran Ferku v Domžalah. 979-2

Nastop takoj.

Tako se sprejme zgovor in izurjen

deček

za gestilno. 988

Več pove Teresija Novotny, Dunajska cesta št. 11.

Slama v balah

se po nizki ceni prodaja. Martinova cesta 10. 947 10

Razne prevode

iz nemščine v slovenščino

cirkularjev, pisem in drugih tiskovin

oskrbi ceno izvežban uradnik v tej stroki.

Naslov v upravnosti Slov. Naroda.

Zahvala.

Za vse izkazano srčno sočutje povodom prebride izgube našega ljubrega sopoga, oziroma očeta in sina, gospoda

Hinko Tevša

kakor tudi za mnogobrojno spremstvo drugega rajača k večnemu početku, izrekamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da zahvaljujemo parodi na takove zdravstvene potapljalce, ki so vselej podprtji in zavestni.

V Ljubljani, 22. marca 1907.

Zahvaljujemo.

Ose. kr. avstrijsko

državne železnice.

Izvod iz voznega reda.

Veljavien od dne 1. oktobra 1906. leta.

Odred iz Ljubljane juž. žel.:

5-10 zjutraj. Osebni vlak v smeri: Želenice, Gorica c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Celovec, Glandorf, Salzburg, Inomost, Linc, Budejvice, Praga.

5-17 zjutraj. Osebni vlak v smeri: Nove mesto, Straža-Toplice, Kočevje.

5-20 popoldne. Osebni vlak v smeri: Želenice, Gorica c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Straža-Toplice, Celovac, Inomost, Monakovec, Bajna, Trst c. kr. drž. žel., Beljak, Franzensfeste, Celovec, Salzburg, Inomost, Bregenc.

5-25 zvoden. Osebni vlak v smeri: Nove mesto, Straža-Toplice, Kočevje.

5-30 popoldne. Osebni vlak v smeri: Želenice, Gorica c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Straža-Toplice, Celovac, Inomost, Bajna, Trst c. kr. drž. žel., Beljak, Franzensfeste, Celovec, Salzburg, Inomost, Bregenc.

5-35 zvoden. Osebni vlak v smeri: Nove mesto, Kočevje.

5-40 zvoden. Osebni vlak v smeri: Želenice, Gorica c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Straža-Toplice, Celovac, Inomost, Bajna, Trst c. kr. drž. žel., Beljak, Franzensfeste, Celovec, Salzburg, Inomost, Bregenc.

5-45 zvoden. Osebni vlak v smeri: Nove mesto, Kočevje.

5-50 zvoden. Osebni vlak v smeri: Želenice, Gorica c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Straža-Toplice, Celovac, Inomost, Bajna, Trst c. kr. drž. žel., Beljak, Franzensfeste, Celovec, Salzburg, Inomost, Bregenc.

5-55 zvoden. Osebni vlak v smeri: Nove mesto, Kočevje.

5-60 zvoden. Osebni vlak v smeri: Želenice, Gorica c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Straža-Toplice, Celovac, Inomost, Bajna, Trst c. kr. drž. žel., Beljak, Franzensfeste, Celovec, Salzburg, Inomost, Bregenc.

5-65 zvoden. Osebni vlak v smeri: Nove mesto, Kočevje.

5-70 zvoden. Osebni vlak v smeri: Želenice, Gorica c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Straža-Toplice, Celovac, Inomost, Bajna, Trst c. kr. drž. žel., Beljak, Franzensfeste, Celovec, Salzburg,